

ere pligtige at udføre. Det staar Skatteyderne Landet over frit for at købe deres Skattebøger, hvor de finde det for godt. Den tidligere Finansminister, Christoffer Hage, udtalte her i dette Ting paa Spørgsmaal af det ærede Medlem for halvandet Aar siden, at Skatteyderne ingen Forpligtelse havde til at købe deres Skattebøger paa Amtstuerne, de kunde skaffe sig dem, hvor de vilde. Det forekommer mig da, at naar Skatteyderne have Lov dertil, ser det løjerligt ud, at man her forlanger 12,000 Kr. til Erstatning for et Arbejde, de neppe ere pligtige til at udføre, og som de maaske ikke en Gang have Ret til at udføre. Jeg ved ikke, om denne Handel med Skattebøger ikke er et Indgreb i andre næringsdrivendes Rettigheder. Jeg antager i alt Fald, at de vedkommende Funktionærer ikke have Borgerskab som Boghandlere, men maaske har Staten set gennem Fingre dermed, eller maaske er det lovligt, det skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tvivler i alt Fald noget derpaa.

Hele denne Forretning vil efter Lovforslaget blive næsten betydningsløs. Den højtærede Minister foreslaar, at naar en Skattebog er udskreven, skal den nye udleveres gratis til vedkommende. Det kan da neppe være noget stort Arbejde, naar man har Bøgerne staaende, at gaa hen og tage en ny Bog og udlevere dem til Skatteyderen. Det synes jeg ikke er et Arbejde, som man behøver særlig at honorere. Jeg antager, det er Meningen, at det skal gaa i Fremtiden, som det er gaaet hidtil, at man ikke paa Grund af Ejerskifte skal tvinges til at have ny Bog, men ganske simpelt forandrer Navnet paa den Skattebog, der i Forvejen tilhørte Ejendommen, og det vil da kun blive ganske faa Skattebøger, der kan blive Tale om at sælge. Naar en Ejendom udstykkes, saa at der kommer flere Ejere, vil det selvfølgelig være nødvendigt at udstede en ny Bog, men ellers antager jeg, at man vil benytte de gamle Bøger, indtil de ere udskrevne, uanset om Ejendommen skifter Ejer. Naar den saa er udskreven, skal altsaa en ny Bog udleveres gratis, saa Handelen vil det blive meget smaat med. Det forekommer mig derfor, at dette Arbejde, som her omtales, og som Finansministeren ønsker en Bevilling af 12,000 Kr. til at honorere, er meget ringe. Og fuldstændig at overlade til Finansministerens Forgodtbefindende at fastsætte Vederlaget for dette Arbejde, der i og for sig intet Arbejde er, synes jeg heller ikke rigtig om.

Jeg takker den højtærede Minister for

den Bestemmelse, hvorefter en ny Bog bliver udleveret, naar den gamle er udskreven, det er vist en forstændig Foranstaltning, men det, jeg altsaa anker over, er, at man her, synes det mig, er for rundhaandet, naar man vil yde et Beløb af 12,000 Kr. til Erstatning for et Arbejde, som i Virkeligheden intet Arbejde er, idet Befolkningen, antager jeg, ligesom hidtil maa have Lov til at gaa hen og købe sine Skattebøger, hvor den vil, og hvor den kan faa dem til den billigste Pris. Jeg synes ogsaa, at vi paa selve Lovforslaget kunde have fastsat Prisen paa disse Skattebøger. Heller ikke det er gjort, det overlades ogsaa til Finansministeren, og da vi have vekslende Finansministre, have vi, selv om vi vedtage dette Lovforslag med de 12,000 Kr., ingen Sikkerhed for, at vi i Længden ville faa Skattebøgerne billigere, end vi hidtil have faaet dem.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jo, derpaa tror jeg nok, det ærede Medlem der sidst talte, kan være ganske sikker, thi det vilde dog være ejendommeligt, om en Finansminister vilde administrere denne Lov med de Motiver, som her findes til Loven, saaledes, at han herefter vilde tillade, at der blev taget mere for Skattebøgerne end det, det koster at fremstille dem, og det er nogle faa Øre. Hvis dette bliver til Lov, ville Skattebøgerne herefter kunne faas paa Amtstuerne, naar de ikke udleveres gratis, for nogle ganske faa Øre.

Det ærede Medlem lagde Vægt paa, at der i § 3 staar, at den Erstatning, der skulde gives, er Vederlag for et Arbejde, og han sagde, at det Arbejde er vist ikke stort, og har vist heller ikke været ret stort. Jeg skal ikke diskutere med det ærede Medlem om, hvor stort Arbejdet har været ved at udlevere disse Skattebøger og have dem til Forhandling, thi det er i Virkeligheden ikke derpaa, det kommer an, det er kun en Strid om Ord. Det faktiske Forhold er, at det gennem en Aarrække har været saaledes, at Amtstuefuldmægtigene ved Siden af deres i Reglen karrige Løn have haft en Indtægt af at sælge Skattebøger, som ikke har været ringe. Gennemsnitlig sælges der 15,000 Skattebøger om Aaret, og der tjenes vistnok fra saadan noget som 75 Øre til op imod 1 Kr. paa en Skattebog. Det har da ikke været en ringe Biindtægt for Amtstuefuldmægtigene. Der har været Aar, hvor disse Indtægter have flydt ret rigeligt, idet man i visse Amtstuedistrikter har